

med de spørgsmål, som fru Elisabeth Arnold stillede. Men jeg vil dog sige, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig vil være parat til at være med til at lave lovgivningen om for så vidt angår det familieretlige område. Der er store problemer, som vi mener der bør tages fat på, både med hensyn til forældremyndighed, samværsret og andet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, jeg er jo ked af at sige det, men det demonstrerer jo lidt om Det Konservative Folkepartis prioritering af dette emne, at man ikke lader ligestillingsordføreren holde talen. Jeg kender fru Gitte Seeberg som en meget, meget dygtig skatteordfører, også en dygtig ordfører på andre områder, men jeg synes stadig væk, det er lidt mærkværdigt, at man fastholder, at der er meget store problemer på det familieretlige område, men at man så derefter nedlægger Ligeretsudvalget og et tilhørende klageorgan.

Formanden:

Fru Christine Antorini som ordfører.

Christine Antorini (SF):

Det er jo på baggrund af et SF-initiativ i 1995, at et udvalg vedrørende det fremtidige ligestillingsarbejde blev nedsat.

Vi synes, det er et godt og solidt stykke arbejde, som udvalget har leveret til Folketinget. Det er et godt udgangspunkt for beslutninger, der kan styrke det ligestillingsarbejde, som måske ikke har det alt for godt i øjeblikket.

Hvis vi ser på de øvrige nordiske lande – og det er der også andre ordførere der har været inde på – så bruger vi i Danmark ikke særlig mange ressourcer på ligestillingsarbejdet, og vi giver heller ikke området den politiske bevågenhed, som det vitterligt har fortjent.

Vi har også bildt os selv ind, at vi er helt på forkant, hvis vi sammenligner os med de andre lande i Europa, men både i forhold til ligeløn og ligebehandling kan vi være glade for, at EF-direktivet har tvunget Danmark til at følge trop med skrappere lovgivning.

Nu hvor Sverige og Finland er kommet med i EU, har de også overtaget førerskabet. For eksempel har den svenske ligestillingsminister nu taget initiativ til at etablere et såkaldt European Gender Institute.

Ligestillingsarbejdet har også været temmelig usynligt i den offentlige debat herhjemme, og

det er faktisk underligt, når man ved, hvor meget spørgsmål som forholdet mellem mænd og kvinder, singler, moderskab, faderrolle, karriereliv, familieliv og livskvalitet i hverdagen ellers er diskussioner, som vi med jævne mellemrum kan se rase i debatspalterne i aviserne. Lige så snart man spørger især de unge, om de er interesserede i ligestillingspolitik, synes de, det er helt uinteressant, men det betyder jo ikke, at ligestillingsproblemet har overlevet sig selv. Debatten skal bare flyttes over i det hverdagsliv, som vi jo heldigvis alle sammen har et engageret forhold til.

SF bakker en række af de konkrete forslag op, som er resultatet af udvalgets arbejde. Jeg vil i den forbindelse nævne, at vi har fremsat en ligestillingspakke på tre forslag, som også er indeholdt i nogle af udvalgets anbefalinger. Det drejer sig om muligheden for fleksibel børnepassningsorlov for at fremme mænds brug af orlov, muligheden for at anvende positiv særbehandling på virksomheder og i institutioner uden dispensation, hvis det ene køn ikke er repræsenteret med mere end 15 pct., og muligheden for lige pension for mænd og kvinder. Her er det rigtigt, at der er sket forbedringer, men der mangler f.eks. stadig pensionsindbetalinger, mens man er på barsel- eller forældreorlov. Under alle omstændigheder er der masser af gode forslag, som alle partierne kan tage fat på, i udvalgets anbefalinger, hvis man virkelig mener noget med ligestilling.

Udvalget har også fremlagt forslag til ligestillingens fremtidige organisering. Jeg må sige, at udvalgets anbefalinger bærer en anelse præg af, at der har været involveret mange forskellige organisationsrepræsentanter; de har i hvert fald sørget for, at de alle sammen også er repræsenteret i de organer, der skal nedsættes. Men jeg tror, at hvis vi vil have revitaliseret ligestillingsarbejdet, er det meget vigtigt og nødvendigt at skabe nogle slagkraftige, engagerede og også gerne kontroversielle fora, som ikke bliver låst fast i enten konsensusløsninger eller – hvad der næsten er værre – i ikkeløsninger, fordi organisationsrepræsentanterne holder hinanden i skak. Desværre har Ligestillingsrådets arbejde været præget af disse konflikter, og SF vil derfor varmt støtte udvalgets flertalsindstilling om at nedsætte et særligt klagenævn.

Fremtidens ligestillingsarbejde skal organiseres uafhængigt af den siddende regering, og det vil sige, at det ikke bør være en politiker, der tegner ligestillingsområdet, men i stedet en